 Ministrstvo za gospodarstvo URAD RS ZA INTELKTUALNO LASTNINO		
Vredn.:	12 -11- 2009	Priloge:
Datum prip. pošiljke:	Poštna številka: 24761	Šifra zadeve:
		Signaturna: 000

I U 25/2009-32

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije v Ljubljani je v senatu pod predsedstvom višje sodnice , ob sodelovanju višjega sodnika in višje sodnice svetnice kot članov senata ter kot zapisnikarice, v upravnem sporu, ki ga je sprožila tožeča stranka Združenje skladateljev, avtorjev in založnikov za zaščito avtorskih pravic Slovenije - SAZAS, Špruha 19, Trzin, ki ga zastopa Odvetniška družba Rojs, Peljhan, Prelesnik & partnerji, o.p., d.o.o. iz Ljubljane, proti toženi stranki Republiki Sloveniji, ki jo zastopa Ministrstvo za gospodarstvo, Urad Republike Slovenije za intelektualno lastnino, Ljubljana, zaradi ukrepa nadzornega organa, o tožbi tožeče stranke proti sklepu tožene stranke št. 31221-21/2007-26 z dne 8. 12. 2008, na nejavni seji dne 4. 11. 2009

r a z s o d i l o :

1. Tožbi se ugodi tako, da se sklep Ministrstva za gospodarstvo, Urada RS za intelektualno lastnino, št. 31221-21/2007-26, z dne 8. 12. 2008, odpravi ter se zadeva vrne toženi stranki v ponovni postopek.
2. Tožena stranka je dolžna tožeči stranki povrniti stroške postopka v višini 350 EUR, povečane za 20% DDV, v roku 15 dni, do tedaj brez obresti, po poteku tega roka pa z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

O b r a z l o ž i t e v :

Tožena stranka je z izpodbijanim sklepom naložila tožeči stranki, da odpravi kršitve določb Zakona o avtorskih in sorodnih pravicah (Uradni list RS št. 16/07 - uradno prečiščeno besedilo in nadaljnji, v nadaljevanju ZASP) s tem, da v roku 60 dni od vročitve tega sklepa skupščina tožeče stranke sprejme letno poročilo organov upravljanja in nadzora o delitvi zbranih avtorskih honorarjev in nadomestil za leto 2006. V obrazložitvi izpodbijane odločbe navaja, da je že 26. 10. 2007 tožeči stranki izdala sklep o odpravi ugotovljenih kršitev določb ZASP, ker pa jih v odrejenem roku ni odpravila, je dne 21. 3. 2008 izdala sklep, s katerim je ponovno zahtevala odpravo ugotovljenih kršitev. Tožeča stranka je nato 2. 6. 2008 poslala toženi stranki zapisnik sklepov četrte izredne skupščine ter dokumente, ki jih je ta obravnavala in sprejela. Iz tega zapisnika je razvidno, da je skupščina s sklepom potrdila letno poročilo za leto 2006 in letni finančno-poslovni načrt za leto 2007, mnenje organov upravljanja in nadzora o revizijskem poročilu in mnenje pooblaščenega revizorja o pravilnosti in skladnosti poslovanja za leto 2006. Tožena stranka ugotavlja, da gre za

povsem identično gradivo, ki ga je obravnavala že deseta redna skupščina tožeče stranke in glede katerega je tožena stranka ugotovila, da ni v skladu s 161. členom ZASP. Ker predloženi dokumenti še vedno ne vsebujejo vseh zahtevanih podatkov, tožena stranka ugotavlja, da s sklepom ugotovljene kršitve še vedno niso odpravljene, zaradi česar je potrebno izdati nov sklep. Iz letnega poročila še vedno ni razviden dejanski znesek promocijskega sklada, ki je bil v letu 2006 porabljen, prav tako v nobenem dokumentu ni pojasnjeno, komu in po kakšnih kriterijih so se sredstva iz sklada delila. Noben dokument ne vsebuje tistih podatkov o delitvi zbranih avtorskih honorarjev in nadomestil, ki so potrebni, da posamezni avtor ugotovi, po katerih pravilih in kriterijih so se avtorski honorarji in nadomestila delili, in posledično preveri, ali je bil njegov avtorski honorar pravilno izračunan. V skladu s 26. členom Pravilnika o zaščiti avtorskih pravic in delitvi honorarjev se avtorski honorarji delijo na podlagi splošnega obračuna, ki ga potrdi upravni odbor. Splošni obračun je temeljni dokument za delitev avtorskih honorarjev in dejansko predstavlja poročilo o načinu oblikovanja delilne mase. Kot tak bi moral biti vključen v letno poročilo, tako da bi o njem odločala tudi skupščina, skupščina pa ga ni obravnavala. S tem, ko letna poročila niso vsebovala popolnih podatkov o delitvi zbranih avtorskih honorarjev in nadomestil, vključno z delitvijo sredstev promocijskega sklada, skupščina teh vprašanj ni obravnavala, s čimer je bila kršena 1. točka 161. člena ZASP. Nadalje tožena stranka navaja, da tudi poslovno-finančni načrt, ki ga je sprejela četrta izredna skupščina, ni ustrezno razdelan. Vendar pa tožena stranka meni, da ni smiselno v letu 2008 zahtevati priprave finančnih in letnih načrtov za leto 2007, ki se je že izteklo. Tožena stranka meni, da je šestdesetdnevni rok za odpravo kršitev ustrezen, saj omogoča ponoven sklic skupščine. Razen tega je bila tožena stranka o ugotovljenih kršitvah seznanjena že pred tem.

Tožeča stranka v tožbi navaja, da ji niti pred izdajo izpodbijanega sklepa niti pred izdajo predhodnih dveh sklepov v zadevi nadzora ni bila dana možnost, da se izjavi niti o zapisu sklepov desete redne skupščine niti četrte izredne skupščine, na katere se v obrazložitvi sklicuje tožena stranka, niti o kateremkoli drugem pravno relevantnem dejstvu, ki je bilo podlaga za odločitev v postopku izdaje izpodbijanega sklepa. Tožeča stranka je toženo stranko celo pozivala, naj ji obrazloži, zakaj naj ne bi izpolnila svojih obveznosti po 161. členu ZASP in kakšna naj bi bila po mnenju tožene stranke poročila, ki jih je tožeča stranka dolžna posredovati toženi stranki. Tožena stranka tožeči stranki nikoli ni podala ustreznih pojasnil o vsebini in obliki poročil, ki naj bi jih bila dolžna pošiljati tožeča stranka. Nadalje je tožeča stranka toženo stranko prosila za nadaljnja pojasnila tudi z dopisom z dne 15. 12. 2008. Namesto da bi prejela pojasnila, pa je tožena stranka odgovorila zgolj v enem stavku. Nadalje se iz izreka izpodbijanega sklepa ne more nedvoumno razbrati vsebine obveznosti. V izreku je namreč navedeno, da je potrebno sprejeti letno poročilo za leto 2006, vendar je tožena stranka to že obravnavala na skupščini dvakrat, in sicer na četrti izredni in deseti redni skupščini. Tudi iz obrazložitve izpodbijanega sklepa izhaja, da je skupščina tožeče stranke obravnavala in s sklepom potrdila letno poročilo za leto 2006 ter da to vsebuje podatke o delitvi zbranih avtorskih honorarjev in nadomestil za leto 2006. Po mnenju tožene stranke so podatki o delitvi honorarjev in nadomestil navedeni pomanjkljivo, vendar pa v izreku sklepa ni določno nevedno, kakšne podatke naj letno poročilo vsebuje in v čem naj bi bila vsebina obveznosti tožeče stranke. Izrek izpodbijanega sklepa je nepopoln in nejasen. Če tožena stranka meni, da je poročilo pomanjkljivo, bi morala pomanjkljivosti določno opredeliti v izreku in tožeči stranki naložiti njihovo odpravo. Zaradi nedoločnosti izreka sklepa ni mogoče preizkusiti, zaradi česar je podana absolutna bistvena kršitev določb postopka po 7. točki drugega odstavka 237. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo in nadaljnji, v nadaljevanju ZUP). Če pa je izrek sklepa dovolj določen, obstaja nasprotje med obrazložitvijo in izrekom. Razen tega iz dikcije 161. člena ZASP izhaja, da mora kolektivna organizacija za vsako poslovno leto v roku 6 mesecev po njegovem zaključku letno poročilo sprejeti oziroma pridobiti. To določilo ne določa, da mora navedena poročila nujno sprejeti skupščina kolektivne organizacije, temveč da jih mora sprejeti ali pridobiti kolektivna organizacija. Od notranjih organov tožeče

stranke je odvisno, ali je za sprejem ali pridobitev posamezne točke prvega odstavka 161. člena ZASP pristojna skupščina ali ne. Zaradi tega je izpodbijani sklep materialno pravno napačen. Razen tega ZASP določa zgolj, da morajo poročila organov vodenja in nadzora vsebovati tudi podatke o delitvi avtorskih honorarjev in nadomestil, ne pa tudi vseh zahtev, ki jih dodano postavlja tožena stranka. Vsak posamezen avtor lahko vpogleda v splošni obračun in preostalo poslovno dokumentacijo tožeče stranke ter letno poročilo ter se prepriča, da je bila delitev zbranih honorarjev in nadomestil opravljena v skladu z ZASP in internimi pravili tožeče stranke. Sicer pa je bila skladnost in pravilnost delitve zbranih honorarjev in nadomestil preverjeno s strani zunanje revizije. Letno poročilo za poslovno leto 2006, ki je bilo obravnavano na deseti redni skupščini, je vsebovalo podatke o delitvi prihodkov iz leta 2006. Podana je tudi kolona Oblikovanje promocijskega sklada. Tožeča stranka vztraja, da je navedeno poročilo vsebovalo dovolj natančne podatke o delitvi sredstev. Te podatke vsebuje tudi poročilo, obravnavano na četrti izredni skupščini. Res je, da skupni obračun ni vključen v skupščinsko gradivo, vendar za to ni nikakršne zakonite podlage ali obveznosti na strani tožeče stranke. Tudi s statutom tožeče stranke je v 6. točki 28. člena predvideno, da upravni odbor pripravi letno poročilo ter da sprejema splošni obračun avtorskih honorarjev na predlog Odbora za zaščito avtorskih pravic. Skladno z določbami statuta je skupščina prenesla pristojnost za sprejem splošnega obračuna na upravni odbor. Do očitkov glede poslovno finančnega načrta pa se tožeča stranka ne opredeljuje, ker to ni stvar izpodbijanega sklepa. Izrek se namreč na to ne nanaša. Tožeča stranka predlaga, da sodišče odloči v sporu polne jurisdikcije, saj meni, da bi nov postopek pred upravnim organom tožeči stranki povzročil težko popravljivo škodo, saj je verjetno, da bi tožena stranka glede na dosedanje prakso brez zakonite podlage vnovič izdala sklep o odpravi kršitev in tožeči stranki odvzela dovoljenje. Odvzem dovoljenja pa bi za tožečo stranko pomenil posledično prenehanje tožeče stranke kot subjekta, kar predstavlja nenadomestljivo škodo. Prav tako nov postopek pred toženo stranko ni smiseln, saj za izdajo sklepa s tovrstno vsebino sploh ni zakonite pravne podlage. Tožeča stranka predlaga, naj sodišče s sodbo odloči o obveznosti tožeče stranke tako, da ugotovi, da ne obstaja obveznost tožeče stranke, da v rokih iz izpodbijanega sklepa odpravi kršitve določb ZASP, podrejeno pa predlaga, naj sodišče izpodbijani sklep odpravi in vrne zadevo toženi stranki v ponovno odločanje. V vsakem primeru pa naj sodišče naloži toženi stranki plačilo stroškov postopka z zakonskimi zamudnimi obrestmi od prvega dne po izteku paricijskega roka dalje do plačila. Tožeča stranka je sodišču predlagala tudi izdajočasne odredbe, s katero naj bi se do izdaje pravnomočne sodbe odložila izvršitev izpodbijanega akta, vendar je sodišče ta predlog s sklepom opr. št. 25/2009-7 z dne 14. 1. 2009 zavrnilo.

Tožena stranka v odgovoru na tožbo meni, da načelo zaslišanja stranke ni bilo kršeno. Tožeči stranki so bili izdani sklepi o odpravi nepravilnosti in ne odločbe. Po 226. členu ZUP se s sklepom odloča o vprašanih, ki se tičejo postopka in v primeru kolektivnih organizacij gre za postopek nadzora nad njihovim zakonitim delovanjem. ZASP le za odvzem izdanega dovoljenja predpisuje odločbo in v tem primeru tudi določa, da pristojni organ ne more izdati odločbe, če kolektivni organizaciji pred tem ni odredil odprave ugotovljenih kršitev. Ne glede na to pa je bila tožeči stranki pred izdajo prvega sklepa, na katerega se vežeta tudi drugi sklep in izpodbijani sklep, dana možnost, da se o zadevah izjavi. Ena od dolžnosti kolektivne organizacije je tudi ta, da določene dokumente posreduje toženi stranki. Tožena stranka je vse zahtevane dokumente prejela šele po pozivih. Iz prejetih dokumentov samih je mogoče ugotoviti, ali vsebujejo vse predpisane podatke. Ker je tožena stranka tudi na podlagi pojasnil tožeče stranke ugotovila, da dokumenti ne vsebujejo vseh zahtevanih podatkov ali da nekateri dokumenti sploh niso bili sprejeti, je v skladu s svojo pristojnostjo izdala sklep, s katerim je naložila, da je potrebno dokumente sprejeti. Ker je bil izpodbijani sklep izdan iz razloga, ker tožeča stranka ni odpravila vseh nepravilnosti, ugotovljenih že v predhodnih dveh sklepih, tožeča stranka pred izdajo izpodbijanega sklepa za ugotovitev nepravilnosti ni potrebovala nobenih dodatnih pojasnil. Ker se je tožeča stranka o ugotovljenih nepravilnostih imela možnost izjaviti že pred izdajo prvega sklepa in ker izpodbijani sklep temelji na

enakem dejanskem stanju kot predhodna dva sklepa, tožena stranka meni, da načelo zaslišanja stranke ni bilo kršeno. Tožena stranka tudi zanika, da tožeča stranka nikoli ni prejela ustreznih pojasnil o vsebini poročil, ki jih je bila dolžna pošiljati. V obrazložitvi vseh treh sklepov je pojasnjeno, katere podatke mora vsebovati letno poročilo organov opravljanja in nadzora o delitvi zbranih avtorskih honorarjev in nadomestil. Izrek izpodbijanega sklepa iz razloga jedrnatosti ne vsebuje obrazložitve vsebine letnega poročila za leto 2006. Natančno pojasnilo je vsebovano v obrazložitvi sklepa. Tožena stranka meni, da je izrek dovolj določen, jasen in razumljiv, ne more pa biti identičen z obrazložitvijo. Nasprotje med izrekom in obrazložitvijo ni podano. ZASP res ne določa, da mora dokumente sprejeti skupščina. Kolektivne organizacije imajo namreč različne statusne oblike, vendar pa tožena stranka meni, da glede na to, da gre za dokumente, ki so bistvenega pomena za tako kolektivno organizacijo, kot tudi za njene člane, je potrebno določbo razlagati glede na njen namen. Če bi vse dokumente sprejel le upravni odbor, bi bil neposreden nadzor članov praktično onemogočen. Namen zakonodajalca je bil, da navedene dokumente sprejme zbor vseh članov kolektivne organizacije. Na nepravilnosti delitve v letu 2006 so toženo stranko opozorili člani tožeče stranke. Ena izmed nepravilnosti je bila delitev v nasprotju s Pravilnikom o zaščiti avtorskih pravic in delitvi avtorskih honorarjev. Pri delitvi naj bi bili upoštevani faktorji za stimulacijo, ki jih navedeni Pravilnik ni predvideval. To kršitev je kasneje ugotovila tudi revizijska družba Uhy d.o.o. Res je, da 1. točka prvega odstavka 161. člena ZASP ne določa izrecno, katere podatke o delitvi zbranih avtorskih honorarjev in nadomestilih morajo vsebovati letna poročila. Vendar pa mora tožeča stranka delovati čim bolj transparentno in tako omogočiti kar najširši pogled v svoje delovanje, predvsem v delitev honorarjev in nadomestil. Splošni obračun je temeljni dokument za delitev avtorskih honorarjev in bi kot tak moral biti vključen v letno poročilo, tako da bi o njem odločala tudi skupščina. Tožena stranka se tudi ne strinja, da je že prvotno letno poročilo vsebovalo dovolj natančne podatke o delitvi. Iz letnega poročila, predloženega 2. 6. 2008, še vedno ni razviden dejanski znesek promocijskega sklada, ki je bil v letu 2006 porabljen, prav tako pa ni pojasnjeno, komu in po kakšnih kriterijih so se sredstva iz sklada delila. Oblikovanje promocijskega sklada in delitev njegovih sredstev pomeni eno izmed oblik delitve avtorskih honorarjev, zato morajo biti podatki o tem vsebovani v letnem poročilu. Tožena stranka je v obrazložitvi izpodbijanega sklepa opozorila na finančni načrt zgolj zato, da ne bi tožeča stranka zmotno mislila, da je sprejeti poslovno finančni načrt v skladu z ZASP. Tožena stranka predlaga, naj sodišče tožbo ko t neutemeljeno zavrne.

Tožeča stranka v pripravljanih vlogah navaja, da izpodbijani sklep ni procesni sklep. Z njim se namreč tožeči stranki nalaga odpravo kršitev. Tudi z izdajo predhodnih dveh sklepov je bilo kršeno načelo zaslišanja stranke, saj v nobenem izmed teh primerov tožeča stranka ni bila obveščena, da se zoper njo vodi postopke nadzora in ji ni bila dana priložnost, da bi se o domnevnih kršitvah izjavila. Vsi sklepi niso bili izdani na enakem dejanskem stanju. Tako po 1. kot po 2. sklepu je tožeča stranka sklicala skupščino, da bi izvršila sklepa tožene stranke. To pomeni, da se je dejansko stanje spremenilo in bi morala tožena stranka dati tožeči stranki možnost, da se pred izdajo sklepa izjasni. Glede trditve tožene stranke, da naj bi se izrek vsebinsko napajal iz obrazložitve, pa tožeča stranka meni, da je pravno zavezujoč zgolj izrek odločbe. Pristojnost tožene stranke ni, da bi preverjala, ali je letno poročilo skladno z ZASP, ampak je to prepuščeno revizijski družbi, ki mora podati mnenje o pravilnosti in skladnosti poslovanja tožeče stranke. Pooblaščen revizijska družba je to storila in dala pozitivno mnenje. Tožena stranka očitno želi, da bi tožeča stranka razkrila osebne podatke (sredstva iz promocijskega sklada) kot tudi poslovne skrivnosti (podatke iz splošnega obračuna). Vsak član ima najširši vpogled v delitev honorarjev in nadomestil. Razen tega zakoniti zastopnik tožeče stranke, ki je predsednik upravnega odbora, ne more vplivati na skupščino in od njenih članov zahtevati, da obravnavajo tudi splošni obračun. Sicer pa je skupščina o tem, ali naj sama obravnava splošni obračun, odločala tudi na zadnji, peti izredni skupščini. Sprejela je sklep, da o tem odloča upravni odbor in da tega ne obravnava skupščina. Prav tako je potrdila, da lahko sklad

malih avtorskih pravic obremenjeni z zneski, ki so namenjeni za promocijo kulturnih dejavnosti. Tudi o teh zneskih naj določa upravni odbor. Torej je skupščina imela možnost obravnavati splošni obračun, pa se je temu odrekla in nalogo prepustila upravnemu odboru. Prav tako se je skupščina sama odrekla odločanju o zneskih in namenu promocijskega sklada. Gre za svobodno odločitev članov skupščine. Pri presoji, kakšne podatke mora vsebovati poročilo kolektivne organizacije, gre za strokovno vprašanje, zato predlaga postavitev izvedenca ekonomske stroke, ki naj opravi analizo letnega poročila tožeče stranke za leto 2006. Tožeča stranka tudi meni, da je neutemeljena zahteva tožene stranke, naj pošlje sezname vabljenih na peto izredno skupščino ter seznam rednih članov tožeče stranke v letih 2006 in 2008. Glede tega je podal Informacijski pooblaščenec negativno mnenje. Tožeča stranka tudi meni, da ima pravni interes za ta upravni spor, ker ji je z vsemi izpodbijanimi sklepi nastala škoda. Škoda je nastala s tem, da je dolžna sklepe izvršiti tudi, če so napačni. Če pa sklepov ne bi izvršila, bi tožena stranka lahko tožeči stranki odvzela dovoljenje. S sklicem skupščine so nastali stroški in če se izkaže, da je sklep tožene stranke nezakonit in bo odpravljen, so podani elementi odškodninske odgovornosti tožene stranke in odgovorne osebe. Sicer pa tožeča stranka doslej ni prejela nobenih pritožb s strani svojih članov, saj so bile pritožbe le s strani sindikata, ki pa ni član tožeče stranke. Tožena stranka tudi nima prav, ko navaja, da bi moralo biti vsakemu avtorju, ki ga po pooblastilu zastopa tožeča stranka, omogočeno, da ugotovi, koliko honorarjev je združenje zbralo in koliko jih je razdelilo itd. Vsi avtorji, od katerih ima tožeča stranka pooblastila za zastopanje, niso tudi člani tožeče stranke. Zaradi tega to že z vidika varstva osebnih podatkov ni možno. Sicer pa nobena druga letna poročila kolektivnih organizacij v Republiki Sloveniji nimajo bolj natančnih podatkov o delitvi avtorskih honorarjev in nadomestil. Tožeča stranka tudi meni, da je izpodbijani sklep ničen iz razlogov po 4. točki prvega odstavka 27. člena Zakona o upravnem sporu (Uradni list RS št. 105/06, dalje ZUS-1). Izrek se namreč glasi tako, da nalaga skupščini tožeče stranke obveznost, skupščina pa ni pravna oseba in ne more biti samostojen subjekt pravic in obveznosti. Obveznost bi bila lahko naložena zgolj tožeči stranki. Izpodbijani sklep zato ni izvršljiv, saj članov ni mogoče siliti, da sprejmejo kakršnokoli odločitev. Obveznost je lahko naložena le tožeči stranki kot pravni osebi. Sicer pa bi morale biti kršitve v izpodbijanem sklepu naprej ugotovljene in šele nato je potrebno zahtevati odpravo. Izpodbijani sklep pa ne vsebuje ugotovitvenega dela in je zato nepopoln. Ker tožeča stranka ni vedela, da zoper njo teče postopek, tudi ni imela možnosti zahtevati izločitve, ki je vodila postopek zoper tožečo stranko. Navedena oseba bi morala biti izločena po prvem odstavku 37. člena ZUP. Zaradi tega je podana bistvena kršitev postopka iz 6. točke 2. odstavka 237. člena ZUP, ker je postopek vodila oseba, ki bi morala biti po zakonu izločena. Tožena stranka dejansko od skupščine zahteva, da bi bilo letno poročilo sprejeto s takšno vsebino, kot to zahteva tožena stranka. Skupščine ni mogoče siliti, da odloči v nasprotju s svojim dosedanjim sklepom. Skupščini je bila dana možnost, da obravnava splošni obračun. V zvezi z trditvami tožene stranke, da postopek nadzora nad delovanjem tožeče stranke poteka stalno, pa velja omeniti, da je treba ločiti kontinuiran nadzor po prvem odstavku 162. člena ZASP od postopka ugotavljanja in odprave kršitev po prvem odstavku 162. a člena ZASP. Medtem kot tožena stranka svoje naloge po 162. členu opravlja kontinuirano, pa to ne velja za postopek po 162. a členu. Pri tem postopku gre za ugotavljanje kršitev in morebitne odreditve odprave kršitev.

Tožena stranka v pripravljanih vlogah med drugim navaja, da tožeča stranka niti samim avtorjem ni omogočila vpogleda v podatke o zbranih nadomestilih in delitvi, čeprav je to ena izmed njenih osnovnih nalog. Glede na to je tožena stranka kot nadzorni organ morala izvesti ustrezne ukrepe. Podatki o delitvi zbranih honorarjev v letnem poročilu morajo biti navedeni dovolj jasno, da posameznemu avtorju omogočijo dejanski vpogled v opravljeno delitev. Sicer pa tožeča stranka navaja, da je kljub upravnim sporom na peti izredni seji dne 9. 2. 2009 odpravila vse pomanjkljivosti, zato tožena stranka meni, da je s tem izgubila pravni interes za ta upravni spor, kot tudi v predhodnih dveh upravnih sporih, ki se nanašata na isto vsebinsko vprašanje. Zaradi tega bi

bilo potrebno tožbo zavreči. Tožena stranka pa še preučuje vprašanja, ki vplivajo na pravilnost sklica zadnje skupščine in gradiva, ki so bila obravnavana. Tožena stranka tudi zanika, da bi zahtevala, da morajo biti v letnih poročilih navedeni imena in priimki imetnikov pravic. Glede postavitev izvedenca ekonomske stroke pa meni, da v konkretnem primeru ni sporno ekonomsko vprašanje, ampak avtorsko pravno. Zaradi tega postavitev izvedenca ni potrebna, ker sodišče glede tega razpolaga s svojimi potrebnim znanjem. Nadalje navaja, da je v mnenju revizijske družbe Uhy d.o.o. navedeno, da revizor ni podal mnenja o tem, da v obravnavanem obdobju ni prišlo do neskladij in nepravilnosti pri poslovanju družbe v povezavi s preiskovalnimi postavkami. Posamezne kolektivne organizacije imajo različna pravila delitve. Te organizacije se med seboj razlikujejo tudi po statusni obliki ter po vsebini internih aktov in zato niso primerljive. Nadalje navaja, da je v izreku odprava kršitev naložena tožeči stranki, pri čemer je jasno navedeno, da tožeča stranka odpravi kršitev tako, da njena skupščina v roku 60 dni sprejme letno poročilo za leto 2006. Ker pa se skupščina lahko izreče negativno, je treba dokument toliko časa popravljati, dokler ga skupščina ne sprejme. Sicer pa postopek nadzora nad zakonitim delovanjem kolektivne organizacije poteka neprekinjeno od izdaje dovoljenja za kolektivno opravljanje pravic dalje. Nadzor se ne začne vsakič na novo, zato je neutemeljena trditev, da tožeča stranka ni vedela, da zoper njo teče postopek. Razen tega tožeča stranka nikoli ni zahtevala izločitve uradne osebe. Sicer pa so obtožbe na račun uradne osebe neresnične in pavšalne, brez kakršnihkoli dokazov.

K točki 1 izreka:

Tožba je utemeljena.

V obravnavanem primeru je tožena stranka poleg izpodbijanega sklepa že prej izdala dva sklepa in z vsakim od njih je nalagala tožeči stranki določene obveznosti. Vsak od teh sklepov predstavlja zaključek poprej izvedenega upravnega postopka. V prvem odstavku 162.a člena ZASP je določeno, da pristojni organ s sklepom odredi kolektivni organizaciji, da v določenem roku odpravi določene kršitve določb tega zakona. V petem odstavku tega člena pa je določeno, da se v postopkih po tem členu smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek. Zoper odločbo ali sklep pristojnega organa ni dovoljena pritožba, mogoča pa je tožba v upravnem sporu, v katerem odloča upravno sodišče na svojem sedežu. Iz navedenega določila nedvomno izhaja, da je izpodbijani sklep akt, s katerim je upravni postopek zaključen, saj se z njim odreja kolektivni organizaciji določena obveznost, in sicer odpravo ugotovljenih kršitev določb zakona. Torej v konkretnem primeru ne gre za sklep procesne narave. Ker gre pri vsakokratnem sklepu za zaključek predhodno izpeljanega upravnega postopka, je v konkretnem primeru potrebno vsakokratni sklep skupaj s predhodno izvedenim upravnim postopkom obravnavati kot ločeno celoto, ne glede na to, da se vsak sklep v enem delu vsebinsko nanaša na predhodni sklep. To pa pomeni, da je v postopku izdaje vsakega od teh sklepov potrebno upoštevati vse relevantne določbe ZUP, še zlasti temeljna načela ZUP, med katera spada tudi načelo zaslišanja stranke. Po mnenju sodišča tožeča stranka upravičeno navaja, da pred izdajo izpodbijanega sklepa ni bila seznanjena z vsemi okoliščinami, na katerih je tožena stranka izdala izpodbijani sklep. Sodišče je ob vpogledu v upravni špis ugotavljalo, katera procesna dejanja so se opravljala od izdaje zadnjega sklepa pred izpodbijanim sklepom ter do izdaje izpodbijanega sklepa, ki je predmet tega upravnega spora. V tem času je tožena stranka postavila tožeči stranki nekaj vprašanj, na katera naj bi ji odgovorila tožeča stranka do 14. 4. 2008. Na ta dan je tožena stranka posredovala tudi odgovore na ta vprašanja. Za tem je posredovala tožeča stranka toženi stranki kopijo revizijskega poročila. Nadalje je bila v tem obdobju dne 7. 5. 2008 sklicana 4. izredna skupščina. Tožeča stranka je toženi stranki poslala zapis sklepov te skupščine. Na tej skupščini se je obravnavalo letno poročilo za leto 2006 v skladu z zadnjim sklepom tožene stranke z dne 21. 3. 2008. Tožena stranka je potem izdala izpodbijani sklep, ne da bi prej dala tožeči

stranki možnost, da se izjavi o pravno relevantnih dejstvih, na podlagi katerih temelji poznejša odločitev tožene stranke. Tožena stranka se je tako lahko šele v samem sklepu seznanila s tem, zakaj tožena stranka meni, da je bilo sprejetje poročila za 2006 še vedno sporno. Skladno z prvim odstavkom 9. člena ZUP je treba dati stranki možnost, da se izjavi o vseh dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločbo, preden se izda odločba, tretji odstavek 9. člena ZUP pa določa, da organ svoje odločbe ne sme opreti na dejstva, glede katerih vsem strankam ni bila dana možnost, da se o njih izjavijo, razen v primerih, določenih z zakonom. Tretja točka drugega odstavka 237. člena ZUP določa, da se šteje za bistveno kršitev pravil upravnega postopka, če stranki ali stranskemu udeležencu ni bila dana možnost, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, pomembnih za izdajo odločbe. Sodišče ne pritrjuje navedbam tožene stranke, da ker je bil izpodbijani sklep izdan iz razloga, ker tožeča stranka ni odpravila vseh nepravilnosti, ugotovljenih že v predhodnih dveh sklepih, tožeča stranka pred izdajo izpodbijanega sklepa za ugotovitev nepravilnosti ni potrebovala nobenih dodatnih pojasnil. Kot je bilo zgoraj pojasnjeno, gre pri vsakokratnem sklepu za zaključek predhodno izpeljanega upravnega postopka in je potrebno v konkretnem primeru vsakokratni sklep skupaj s predhodno izvedenim upravnim postopkom obravnavati kot ločeno celoto, ne glede na to, da se vsak sklep v enem delu vsebinsko nanaša na predhodni sklep. To pomeni, da je treba pred izdajo vsakega sklepa tožeči stranki dati možnost, da se izjasni o dejstvih in okoliščinah pomembnih za izdajo upravnega akta.

Nadalje je v izreku izpodbijanega sklepa navedeno, da mora v roku 60 dni od vročitve tega sklepa skupščina tožeče stranke sprejeti letno poročilo organov upravljanja in nadzora o delitvi zbranih avtorskih honorarjev in nadomestil za leto 2006, v obrazložitvi izpodbijanega sklepa pa je navedeno, da je tožeča stranka 2. 6. 2008 poslala toženi stranki zapisnik sklepov četrte izredne skupščine ter dokumente, ki jih je ta obravnavala in sprejela. To pa pomeni, da je izrek sklepa v nasprotju z obrazložitvijo, ker iz izreka sklepa izhaja, kot da poročilo še ni sprejeto, iz obrazložitve pa, da je bilo sprejeto, le da je po mnenju tožene stranke pomanjkljivo. Ker je torej izrek odločbe v nasprotju z obrazložitvijo ter se zato sklepa ne da preizkusiti, je podana bistvena kršitev določb postopka po 7. točki drugega odstavka 237. člena ZUP in je bilo potrebno sklep tudi zaradi tega odpraviti. S tem v zvezi sodišče ne pritrjuje stališču tožene stranke, da je izrek sklepa tak zaradi jednatosti in da je natančno pojasnilo vsebovano v obrazložitvi sklepa. Povsem drug pomen ima naložitev sprejetja poročila (kar izhaja iz izreka sklepa) kot pa dopolnitev poročila (kar izhaja iz obrazložitve).

Neutemeljena je tudi navedba tožene stranke, da je s tem, ko tožeča stranka navaja, da je kljub upravnim sporom na peti izredni seji dne 9. 2. 2009 odpravila vse pomanjkljivosti, izgubila pravni interes za ta upravni spor. Tožeča stranka namreč ni prejela s strani tožene stranke nikakršne potrditve, da so bile po njenem mnenju sedaj pomanjkljivosti res odpravljene, saj tožena stranka celo sama zatrjuje, da še preučuje vprašanja, ki vplivajo na pravilnost sklica zadnje skupščine in gradiva, ki so bila obravnavana.

V ponovljenem postopku bo potrebno najprej tožeči stranki omogočiti, da se seznanijo z dejstvi in okoliščinami, ki so pomembne za izdajo sklepa, in ji dati možnost, da se o njih izjavi. Pri tem pa bo morala tožena stranka izdati sklep na način, da bo izrek skladen z obrazložitvijo.

Sodišče je odločilo na podlagi 3. točke prvega odstavka 64. člena ZUS-1, ker v postopku za izdajo upravnega akta niso bila pravilno uporabljena pravila postopka. Ker je sodišče sklep odpravilo zaradi bistvene kršitve določb postopka, se do ostalih tožbenih navedb ni opredeljevalo. Sodišče v tej zadevi ni razpisalo glavne obravnave, ker je že na podlagi tožbe, izpodbijanega akta ter upravnih spisov očitno, da je treba tožbi ugoditi (1. alineja 2. odstavka 59. člena ZUS-1). Sodišče v tej zadevi ni odločilo v sporu polne jurisdikcije. Po ustavi (157. člen ustave) je upravni spor spor o zakonitosti

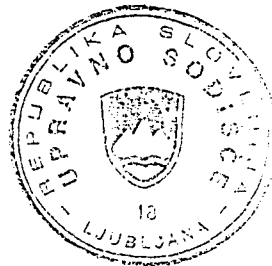
aktov državnih organov, organov lokalnih skupnosti in nosilcev javnih pooblastil. Upravni spor je sodna kontrola aktov navedenih organov, ne pa prevzemanje njihovih pristojnosti.

K točki 2 izreka:

Ker je sodišče tožbi ugodilo in izpodbijani upravni akt odpravilo, pripada tožeči stranki skladno s 3. odstavkom 25. člena ZUS-1 povšalni znesek povračila stroškov upravnega spora v skladu z 2. odstavkom 3. člena Pravilnika o povrnitvi stroškov tožniku v upravnem sporu, ki določa, da če je bila zadeva rešena na seji in je tožnika v postopku zastopal pooblaščenec, ki je odvetnik, se mu priznajo stroški v višini 350 EUR.

PRAVNI POUK: Zoper to sodbo pritožba ni dovoljena (1. odstavek 73. člena ZUS-1).

V Ljubljani, dne 4. 11. 2009

Predsednica senata:

Ta prepla je soglasen z izvirkom
Podpis pristojne sodne osebe